

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

De Ivramento Calvmniæ. Titvlvs IV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](#)

CAP. III
Treasurari habem. & scilicet mandatum, quoniam de calumnia
And. adem.
N Villam & tibi iudex iniuriam fecit, et non
procuratorem ut a dexter confundatur,
qui habentem super hoc specie medietate
præstatum in ex aluminis juramento.

CAP. II
Ter exceptionem peremptoriam, non sit litus contestatio. Iust. And.

Bonifacius VIII.
S libelato ab auctore libello, ex parte rei exceptio per
Emptoria proponatur, nequamque per hoc litus con-
testatio intelligitur esse facta. In modo non obstante (nisi
sit illis exceptionibus, que litis contestationem impe-
diunt) fieri oportebit eadem.

DE INRAMENTO CALVMNIE.

TITVLVS V.

CAP. I

Non est de substantia, quid statim post item contestatum jure-
tur de calumnia. Iust. And.

Bonifacius VIII.

S i de calumnia, seu de veritate dicenda, in primo li-
berato non iuratur (ut debet) poterit postmo-
dum in qualibet parte litis jurari: cum hujusmodi
juramenta praefari ab initio, de substantia ordinis judi-
cari non exiftat.

Non amalcat processus, licet ratiocinatur calumnia jura-
mentum. And.

Propter omnium queque tacere in tanta causa calumnia
juramentum judicialis processus, alias factus legitime,
non effnullus, nec etiam annulandus.

Præcepti quid in strictissimis simul de calumnia, & de veri-
tate iuratur. Iust. And.

Quamvis a in causis spiritualibus (in quibus debet
de veritate dicenda iurari) canonis non indicant alieni
calumnia iuramentum: nos tamen (quia frequenter ca-
lumniari videmus in ipsis) utile reputamus, quid simili
(sicut plerique observant) tam de veritate dicenda, quam
de calumnia (ut via præcludatur calumnii) iurari debet
in eisdem.

CAP. II

In causa appellacionis iurari debet de calumnia, & veritate di-
cenda. Idem.

N appellationis causa (quoniam in principali jura-
mentum fuerit) praefato debemus calumnia iuramentum.
Et idem iuramento de veritate dicenda volumus ob-
servari.

Treasurarius post iuramentum calumnia, iurabis de
calumnia h. d.

Procurores quoque (qui post iuramentum calumnia
deputantur) teveri volumus (ut calumnia vicius ab
ipsis) ad subeundam hujusmodi iuramentum: etiamque a
suis dominis, quid ponere, aut respondere, seu agere de-
beat, sicut instruxi.

Iudicis quatuor fibi enderae ergo iuramenta matuta: etiam si
de calumnia, vel certitate iuratur. Iust. And.

In omnibus autem causis, ne dumante, sed etiam post
quam sit fuerit contestata, five de veritate, five de calu-
mnia sit iuratum in ipsis, potest iudex a partibus exigere
iuramentum malitiae, quicunque videbit expedire.

* a Cetera ipsius nota: quod iuramentum de calumnia diffi-
cile iuramento de veritate. I. e. quod observar. i. ced. Nam iuramen-
tum de calumnia est de credititate: unde si aliud sit, non est per
iurium, quemadmodum dicimus de iuramento pars respondentis ar-
ticulo per nos creditur, nec respondens confiteretur, sed solam relevat ad
accusarum ab eo et perbandi. Pet. de An. Fm.

DE RESTITUTIONE SOLITATORI
TITVLVS V.

CAP. I

In cruxibus non admittit belatissima exceptio, quia
quam ab auctore. In cruxibus non admittit belatissima exceptio, quia
modo sit de tunc substantia et maiori parte. Excep-
tione sit intra quindecim dies: alii si contentum impo-
nuntur. And.

Innocentius IV. en Causa legata.

Requies b & afflida nos quæda circu-
H quod spoliationis exceptio non obstante a u-
ciis calumnios proprie, cuius credidit in-
pedit & perturbat: eis duis enim exceptio calu-
mniae inter se differunt: auctio calumniae
appellations interponit contingit, & sic immo-
plerunt: perimitur causa cogniti principi tem-
rea nos, qui voluntarie labores appetimus, & non
alii p. caput, finem libitus cuipus incepimus, &
luminis materiam amputare: Statuimus, a. in causa
negotiorum, spoliationis objecto (que si sit, quia in-
clere facta proponitur) iudex in principali processu
non postponat. Sed si in civilibus arbitrio, in causa
libus autem (e. p. iuris iurando) se alicuius concipiatur
quindecim diecrum spatium (postulat, in quo posse
quod absit comprobabit) aliquis et certe
quas interim auctor ob hoc fecerit (iudicari non
præhabita) condemnatur: alias (iudicis non inca-
suerit) punitur. Illum autem postulatum in causa
in hoc casu (cum criminaliter actum videri
sunt substantia, vel majori pars ipsius) ut de iuris
definitum affirmat: & secundum hanc causam
credendum est intellectu: quia nec causam, ni
inermes inimici opponere non debent, habeat non
spoliatius privilegium, ut non possit ex iuramento
iudicis statuendum debet refutacionem petere, etiam
iudicis iuramento non petere: & causam non
iuramento non obstante. Iust. And.

Soleat a autem inter iuris officios debilit. S. folia
a tertio de spoliatione contra sumi asser-
piat, an ei tempus a iudice debet indulgere, non
restitutionem imploret: ne forte sic vel certe
menem accusationem eludat, quod falso aqui-
sum restitucionem non peteat: & causam non
ducatur ad finem: non obstante spoliationem
ne deinceps poterit acculpi.

Agnit super ebus credidit, non videt, exceptio
procuratorum rerum, vel consuefi. Iust. And.

Ad hoc facimus, ut rem procuratorum credi-
ti super excusatificati, vel & constante, nullatenus
natur.

CAP. II

Ecclesia, que petit iuramentum de calumnia

a De intellectu vnde Mattheus fit. et non impo-
demus, addo levius, & Arciconfessor, in q. vides a. f. d. &
dam, inf. b. vide Mattheus de difficultate de
controversi. & in antic. Colloq. ista, f. m. et. m.